

وداع و تشییع امام شهید امت، برای ایرانیان ولایت‌دوست، یک عملیات است از نهضت انتقام تمدنی فرزند ثارالله

غوغای ولی‌شناسان در مصلی

جواد شاملو

عشق وقتی به اوج می‌رسد دیگر اختیار را از عاشق سلب می‌کند و کنترل او را به دست می‌گیرد. یاها به حرکت در می‌آیند، چنان که گویی از مغز فرمان نمی‌گیرند و از قلب نیز، اساساً از عاشق فرمان نمی‌گیرند و سرباز معشوق‌اند. اگر جز این بود، صدها نفر از مردم از غروب جمعه پشت درهای مصلی نمی‌آمدند. آن‌ها می‌دانستند درهای مصلی به این زودی‌ها باز نمی‌شود و اگر هم باز شود تا آغاز مراسم وداع و رونمایی از پیکر امام شهید زمان زیادی باقی است؛ اما آمده بودند. چرا؟ چون نمی‌توانستند در خانه‌هایشان بخواهند و سر فرصت راه بیفتند و به سمت مصلی بیایند؛ عشق نمی‌گذارد و پاها آرام و قرار ندارند. آقا خیلی مردم ایران را دوست داشت. به آن‌ها اعتماد داشت، برایشان اعتبار قائل بود، به آن‌ها امید بسته بود و خیالش از ایات آن‌ها راحت بود. چرا؟ چون ایرانیان ولی‌شناس‌اند. این همان گوهری است که مردمان مدینه و کوفه در زمان حکومت رسول خدا و امیر مؤمنان علی‌ها السلام نداشتند. ایرانیان می‌بینند که رهبرشان گویی با همه فرق دارد؛ از جنس دیگری است؛ نور دیگری دارد. اما مردمان مدینه و کوفه، هم عصیان نمی‌ووصی این فرق را؛ انگونه که ما می‌بینیم نمی‌دیدند و به همین دلیل بود که منافقان اینقدر راحت فرصت و مجال جریان‌سازی پیدا می‌کردند. حالا منظورمان این نیست که مردم ایران در ولایت‌پذیری در منتهای درجه‌اند؛ نه! اگر این بود تا الآن وضع ما خیلی فرق کرده بود. حرف این است که ما ایرانی‌ها از این بصیرت و بینایی برخورداریم که نور جمال ولی را ببینیم و به او دل ببازیم و خود این بصیرت عنصر بسیار مغتنم و کم‌یابی است در تاریخ. ای کاش مردمان زمان اهل بیت هم مثل ایرانی‌ها عاشق ولی زمان خود بودند. این همه راه از نقاط گوناگون این کشور پهناور آمدن، در زیر آفتاب سرپا ایستادن، اشک ریختن و از ته دل سوختن؛ فریاد زدن و شعار دادن؛ پیاده‌روی طولانی، صف‌های زمان پرواز دام‌های

پرفشار را تحمل کردن، حتی پاره‌ای احتمال‌های ولو خفیف امنیتی را نادیده انگاشتن، این‌ها عشق می‌خواهد دیگر. اما مهم‌ترین جلوه عشق مردم به ولی این است که این جماعت فقط نیامده‌اند برای آقای شهید اشک بریزند؛ انصافاً کسی که میان جمعیت پرودمی بیند مردم اساساً با هدف خونخواهی، تقاض و مطالبه انتقام عینی آمده‌اند؛ نه صرف سوگواری. مردم ملتفت‌اند که رهبرشان به مرگ طبیعی از دنیا نرفته که صرفاً به‌اشک ریزی برای او قانع باشند؛ رهبرشان با اهل عیالش زیر آوار خانه‌اش مدفون شده، آن‌هم به وسیله موشک‌های صهیون‌ظالم و رسوا که یکی پس از دیگری بر مقتل او فرود می‌آمد. مگر می‌توان عاشق حسین بود و نسبت به خون فرزندش بی‌تفاوت بود؟ مگر می‌شود ندیده مهدی بیا سرداد و نسبت به قتل یک مرجع تقلید تنها اشک ریخت؟ مردم انتقام می‌خواهند و خشم آن‌ها به وضوح و به درستی بیشتر از سوگ آن‌هاست. تحمل گرما و ازدحام و سختی و اشک و آه و ناله برای دوسه روز است؛ اما وقتی فریاد انتقام سمری دهی یعنی پای همه چیز ایستاده‌ای. یعنی می‌دانی مسیر امنیت پایدار و توأم با عزت؛ از ستاندن انتقام خون ولی خدای آید؛ نه دل‌خوش کردن به فرایندهای انتقام صرفاً زمانی و چشم‌اندازهای دور دراز. انتقام خواهی در سلطوح ابتدایی خود یعنی آهای ارذل و آوایش! آهای ترامپ و دوفیل فاسد نجس‌تراز خوک آواهای نتانیاهوی بچه‌کش دیوسیرت بی‌همه چیز زواری خون‌آشام! آواهای سگان سنتکام و ارتش شکست‌خورده اسرائیل! شما را تکه تکه خواهیم کرد و با شنیدن خبر جهنمی شدنناتان هلهله سر خواهیم داد و بر فراز میدان فلسطین و آزادی و همین مصلی نورافشانی به راه خواهیم انداخت؛ همان کاری که شما با مرد خدا کردید! شیطان و جنود شیطان را به عزای‌تان خواهیم نشاند همان‌گونه که سرهای قدسیان را به زانوی غم نهادید یا کشتن فرزند اشرف اولاد آدم! اهالی دیار سلمان؛ هر سال برای صمدین بار می‌نشینند

نیروی دریایی سپاه

انتقام از آمریکا و اسرائیل دور نیست

دست مریزاد نتانیاهو به ژوزف عون!

صهیونیست‌ها بازی می‌کنند؛ از وقوع جنگ داخلی در سال‌های نه‌چندان‌دور در لبنان تا کشتار صبرا و اشتیلا و تلاش برای خلع سلاح مقاومت پس از ترور مشکوک رفیق حریری! وجه اشتراک تمامی این موارد، پس‌زدن مهره‌های غربی-صهیونیستی در لبنان از سوی تل‌آویو بوده است! در چنین شرایطی بازی خودخواسته نواف سلام و ژوزف عون در پازل طراحی‌شده از سوی صهیونیست‌ها و آمریکا چیزی جز خیانت به سرزمینشان نیست. در اینجا مسئله صرفاً تفسیر‌پذیر بودن مفاد تفاهم به سود اسرائیل یا محدود بودن تعهدات رژیم اشغال‌قدس در این سند تنگین نیست، بلکه استنکاف تل‌آویو از اجرای همان تعهدات حداقلی می‌باشد! تفاهم منعقدشده میان واشنگتن، بیروت و تل‌آویو از همان ابتدا محکوم به ناپودی و تباهی بود و اکنون این گزاره برای مخاطبان لبنانی، منطقه‌ای و بین‌المللی این سند تنگین بیش از پیش قابل هضم است. در چنین شرایطی باید ایستادگی مقتدرانه و متعهدانه حزب الله، امل و دیگر گروه‌های سیاسی لبنان در برابر این تفاهم غیرقابل توجیه را ستود. این به معنای اثبات همان جمله معروف دبیر کل شهید حزب الله، شهید سید حسن نصرالله و دبیر کل کنونی این جنبش، شیخ نعیم قاسم است: راهی جز مقاومت برای آزادی لبنان از اشغال صهیونیست‌ها وجود ندارد.

ژوزف عون رئیس‌جمهور لبنان طی ماه‌های اخیر نهایت تلاش و قیچانه خود در راستای خلع سلاح حزب الله و بازی در زمین واشنگتن -تل‌آویو را صورت داد تا در نهایت شاهد انعقاد سند تفاهمی تنگین میان دولت مستقر در بیروت و دشمنان آمریکایی-صهیونیستی لبنان باشیم. همان‌گونه که محرز است، اصلی‌ترین دغدغه جریان غرب‌گرای لبنان از انعقاد این تفاهم، جداسازی پرورنده این کشور از سند تفاهم اسلام‌آباد و خلق مجرای جابگیرین (ولو به قیمت از دست رفتن تمامیت ارضی لبنان) بوده است. در درمقداد تفاهمنامه اخیر، سیاستمداران و حقوق‌دانان لبنانی به موارد گوناگونی اشاره کرده‌اند اما آنچه قابل تامل می‌باشد، عدم اجرایی شدن همان بندهای اجرایی این سند تنگین است! براین اساس قرار بود ارتش رژیم صهیونیستی از دو منطقه آزمایشی در جنوب لبنان خارج شود اما به بهانه آماده‌نشدن زمینه‌های اجرایی لازم، تاکنون از این اقدام استنکاف کرده است! نکته قابل تامل اینکه یکی از مناطق، بخشی است که اصلاً در اشغال کامل صهیونیست‌ها نیست! همان‌گونه که محرز است، نتانیاهو حتی دستمزد حداقلی بازی مفتضحانه ژوزف عون و نواف سلام در زمین تل‌آویو را به این دو سیاستمدار غرب‌گرا پرداخت نکرد و در آینده نیز نخواهد کرد! این نخستین بار نیست که جریان غرب‌گرا در بیروت عامدانه و علنی در زمین

تشیییعی فراتر از یک حماسه

محمد علی انانی

ملت ایران خود را برای حضوری گسترده، تاریخ‌ساز و حماسی در مراسم تشییع قائد شهید امت، حضرت آیت الله العظمی امام خامنه‌ای (ره) آماده می‌سازد. وقتی یک رهبر بزرگ و تأثیرگذار که دارای گفتگمانی تمدن‌ساز بوده از دنیا می‌رود، جامعه صرفاً با فقدان یک رهبر مواجحه نمی‌شود؛ بلکه با لحظه‌ای تاریخی روبه‌رو می‌شود که می‌تواند مسیر آینده سیاسی و اجتماعی را تحت تأثیر قرار دهد. در چنین شرایطی، مراسم تشییع گسترده و فراگیران رهبر فقید به یکی از مهم‌ترین صحنه‌های روز حافظه‌جمعی، بازتولید مشروعیت و بازتعریف مسیر آینده تبدیل می‌شود. حضرت امام خامنه‌ای (ره) رهبری بی‌بدیل در تاریخ روابط بین‌الملل محسوب می‌شوند. رهبری حکیم و مدبر و قاطع که دشمنان ایران و بشریت را بارها با فرامین و نگاه عمیق و تفکر ژرف اندیشه‌شان خود به زانو درآورده و نام "ایران قدرتمند" را در دنیا طنین‌انداز ساختند. در چنین شرایطی برگزاری مراسم تشییع امام شهید امت، بسیار بااهمیت است. نخستین کارکرد چنین مراسمی، تبدیل فقدان به همبستگی اجتماعی است. حضور گسترده مردم در آیین تشییع، نوعی تجربه جمعی می‌آفریند که در آن افراد احساس می‌کنند بخشی از یک روایت مشترک هستند. این همدلی عوامی می‌تواند شکاف‌های اجتماعی را تقلیل داده و نوعی سرمایه اجتماعی تازه ایجاد کند. دومین اثر مهم، بازتولید گفتمان رهبر شهید است. تشییع تاریخی معظم‌له به میدان بازخوانی اندیشه‌ها و آرمان‌های

سرمقاله

پیام‌های یک حضور حماسی!

محمد کاظم انبیار لویی

۱. هشت رئیس‌دولت، ۱۲ رئیس‌مجلس، ۱۰۰ کشور با اعزام هیئت‌های رسمی و شخصیت‌های سیاسی خود به همراه رهبران نهضت‌های رهایی‌بخش در بلاد اسلامی برای ادای احترام به سیدالشهدای ایران اسلامی خود را به مصلای تهران رساندند. پیام حضور آنها این بود: «ما در سمت درست تاریخ ایستاده‌ایم» پیام حضور انقلابی این هیئت‌ها نیز به جهان اسلام این بود: مسلمانان! مسلمانان! مسلمانان! ز سرگریذ که کفر از شرم یار من مسلمان وار می‌آید عمر را ز سر بگردای مسلمانان که یار نیستان را هست و عاشقان را داد، داد ۲. میلیون‌ها انسان پاک‌بخته امروز خود را به مصلای تهران رساندند. سرزنان و شیون‌کنان! این حضور را چگونه می‌شود توصیف کرد. واژه‌ها و کلمات عاجز از توصیف این حال و هوا! هر سینه یک آتش‌فشان! هر جان در گرداب اشک و آه! هر دل یک قاب بزرگ از محبت به امام شهید! هر ذهن پر از آیه‌ی بی‌بعت با امام سید مرتضی! هر چشم، چشمه‌ای جوشان از زلال اشک!

هر مشتی یک بُتک و هر گلو پر از فریاد علیه مستکبران عالم! و بالاخر، هر دست حامل پرچم عزت و شرافت ملت! الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر غرق در باییم و ما را موج دریا می‌کشد کان ملک ما را به شهد و قند و حلوا می‌کشد همه آنچه گفته شد می‌رود تا باب بعث‌الهی مردم را در نگاه جهانیان تکمیل کند. ۳. مردم آمده بودند، تا به امام شهید خود بگویند، می‌بینی روز قیامت را! آمده بودند بگویند چه کردی با معماری شهادت خود و بنای عمارت مملکت جان یک امت! مردم آمده بودند تا خطاب به مسلمانان جهان بگویند: مسلمانان، مسلمانان چه باید گفت یاری را که صد فردوس می‌سازد، چالش‌نیم‌خاری را که دشمن به دشمن به علامت تسلیم و شکست دست‌ها را بالا برده است. رسانه‌های جهان اعتراف دارند که در یک سال و اند گذشته، سربازان امام شهید سرزمین‌های اشغالی را با موشک‌ها و پهپاد‌های خود شخم‌زده‌اند و تمام پایگاه‌های آمریکا زیر ضرب کشته حملات ارتش و سپاه اسلام قرار گرفته‌اند. مردم در این فضای رعب‌آلود حمله و تجاوز مجدد آمریکا به ایران اسلامی آمده بودند تا صحت این خبر را در وصیت‌نامه امام خمینی (ره) ببینانگذار جمهوری اسلامی ایران اثبات کنند که فرموده بود: «من به جرات مدعی هستم که ملت ایران و توده میلیونی آن در عصر حاضر، بهتر از ملت حجاز در عهد رسول الله (ص) و کوفه و عراق در عهد امیر المومنین (ع) و حسین بن علی علیه السلام می‌باشند.»* هیچ پیامبری و هیچ ولی‌خدایی در طول تاریخ بشر با این حجم از وفای به عهد و این رسانه ملی حرف‌های مردم را خطاب به امام شهید اینطور انعکاس دادند. ای نور ما، ای سورما

ای دولت منصور ما

جوشی بنه در شورا ما

تا می‌شود انگور ما

ای دلبر و مقصود ما

ای قبله و معبود ما

آتش زدی در عود ما

نظاره کن در دود ما